

Siutryk (mylnie Siutrak) **Łukasz**, malarz, projektant i wytwórca witraży, pochodzenia ukraińskiego. Pracował we Lwowie w l. 1894-1914 jako producent okien kolorowych i witraży, wykonywanych zapewne wg własnych proj. W 1896 ogłaszał w prasie, że przyjmuje zlecenia na „roboty w ołoiu szkłem kolorowym podług wzorów własnych i przedłożonych”. Pracownia szklarska S. znajdowała się w l. 1894-96 przy ul. Ormiańskiej 18, w l. 1896-1900 przy ul. Dominikańskiej 7, w l. 1901-14 przy Rynku 4. Na PWK 1894 we Lwowie wystawił w Pawilonie lw. ruskich towarzystw narodowych 2 witraże kolorowe, jeden w stylu neobarokowym, drugi ze stylizowanymi motywami ludowej ornamentyki ukraińskiej; otrzymał list pochwalny. W l. 1925-30 pracownię przy Rynku (pod nr 7) prowadziła Franciszka Siutryk (Siutrak), przypuszczalnie wdowa po artyście.

Kat. PWK we Lwowie, wyd. 2, Lw. 1894, s. 156. – *Провідник по Виставі Краєвій у Львові*, Львів 1894, s. 59. – *Провідник по Павільйоні львівських руских товариств народних на Виставі Краєвій*, Львів 1894, s. 59. – *Kal. asekuracyjno-ekonomiczny na r. 1896*, Lw. 1896 (dział ogłoszeń; jako Siutrak). – Burger J., *Galicyska księga adresowa*, Lw. 1896, ogłoszenia, s. 132 (jako Siutrak). – *Skorowidz przemysłowo-handlowy królestwa Galicji*, Lw. 1912, s. 838 (jako Siutrak). – *Księga adresowa królewskiego stołecznego m. Luowa*, Lw. 1913, s. 389, 600 (jako Siutrak). – Sonnenschein M., *Lw. skorowidz adresowy*, III, 1927/28, Lw. 1927, s. 450; VI, 1930/31, Lw. 1930, s. 450 (Siutrak Franciszka). – Бірюльов Ю. [Biriulow J.], *Захаревичі: Творці столичного Львова*, Львів 2010.

Dz. pol., 1894 nr 276, s. 3. – Галичанин, 1894 nr 157, s. 1. – Дело, 1894 nr 161, s. 2.

J. Biriulow

Siveke (Sifeke, Siueke, Syueke, Syweke) **Jochim** (Chim, Jochim), snycerz, zm. 1577. Patronimik S. świadczy, że jego ojciec miał na imię Sievert. Pochodził z Gryfic w księstwie pomorskim. Został obywatelem Gdańska 12 XII 1562 jako snycerz, co dowodzi, że był wtedy mistrzem. W cechu stolarzy i snycerzy został odnotowany jako mistrz w 1567; wymieniany tamże w 1566, 1568. Na polecenie burmistrza Konstantego Ferbera szacował wartość m.in. w 1575 snycerskiego łóżka i skrzyni, w 1576 ozdobionego (figurami Samso-

na z lwem) dębowego łoża z górnym przekryciem i stopniami z obu stron. Wybór burmistrza oznaczał uznanie S. za jednego z najlepszych, jeśli nie najlepszego wówczas mistrza w Gdańsku.

Przed niedzielą 15 po św. Trójcy 1578 wdowa po nim Anna wyszła za mąż za rzeźbiarza Wilhelma I. Barta (van der Meer) w kośc. Św. Katarzyny na Starym Mieście (w tej parafii mieszkał zapewne albo zmarły snycerz, albo wchodzący w związek małżeński rzeźbiarz). Córka S., Gertruda, poślubiła 23 X 1595 Georga Ritsche w tym samym kośc., a zatem jej rodzina mieszkała nadal w tej parafii.

Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

AP Gdańsk, rkps 300,C/1771: *Cech stolarzy i snycerzy 1559-1617. Księga mistrzów*, k. 5v, 28, 28v, 119v, 126v; rkps 300,60/2: *Bürgerbuch. Księga obywatelstwa m. Gdańska 1536-1592*, s. 135; rkps 353/42: *Kośc. Św. Katarzyny, księga ślubów 1573-1600. Trew Register ...*, s. 20, 173.

J. Pałubicki

Siwek Karol, malarz, ur. 15 III 1910 Zofiówka (pow. Dubno, obecnie Ukraina), zamordowany 27 V (28 V?) 1942 w obozie koncentracyjnym KL Auschwitz; syn Józefa i Zofii. Szkołę powszechną siedmioklasową ukończył w Lublinie. W l. 1936-39 uczęszczał (z przerwami) jako student nadzwyczajny do pracowni Władysława Jarockiego w ASP w Krakowie. Mieszkał w tym mieście w czasie okupacji niemieckiej. 16 IV 1942 został tam aresztowany przez Niemców wraz z innymi pol. artystami w Kawiarni Plastyków przy ul. Łobzowskiej; „kaleki, garbaty ... z nogami w szynach” nie mógł wejść, podobnie jak stary Ludwik Puget, do wysokiej ciężarówki; obaj „otrzymali mocne uderzenia i kopniaki” (Jaworska, 1975). Osadzony z całą grupą w więzieniu na Montelupich, został wysłany 25 IV 1942 do KL Auschwitz (nr obozowy 33171), gdzie skierowano go razem z innymi artystami do Deutsches Haus; mieli tam malować obrazy z okazji przyjazdu Himmlera do Auschwitz. Pracy nie skończyli, zostali zamordowani. S. „tak był słaby”, że „zabito go uderzeniem ręki” (taż).